ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
29 Ιανουαρίου 1985 *

Στην υπόθεση 273/83

Bernard Michel, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, boulevard Mettewie 95/45, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από το Victor Biel, ο οποίος είναι και αντίκλητός του, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αρνήσεως της Επιτροπής να αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα χρόνο προϋπηρεσίας στο βαθμό του, αντίστοιχο με τρία κλιμάκια,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

**

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

** Αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 1984.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Δεκεμβρίου 1983, ο Bernard Michel, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή, επιδιώκοντας κατ' ουσίαν την ακύρωση της απόφασης της 20ής Σεπτεμβρίου 1983 περί απορρίψεως της ενστάσεως που είχε υποβάλει στις 7 Ιουνίου 1983 κατά της κατατάξεώς του σε κλιμάκιο κατά τη μετάβασή του από την κατηγορία Β στην κατηγορία Α.

2 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο προσφεύγων, που έχει γεννηθεί το 1945, είναι υπάλληλος της Επιτροπής από το 1975. Στην αρχή κατείχε θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως με βαθμό Β 4, αλλά το Σεπτέμβριο του 1979 προήχθη σε βοηθό διοικήσεως με βαθμό Β 3. Ταυτόχρονα, ο προσφεύγων παρακολούθησε μαθήματα στο Institut d'enseignement supérieur Lucien Cooremans στις Βρυξέλλες· οι σπουδές αυτές περατώθηκαν το 1977 με την απόκτηση πτυχίου « licence en sciences commerciales et consulaires » (πτυχίου εμπορικών επιστημών) και « agrégé de l'enseignement secondaire supérieur pour les sciences commerciales » πτυχίου διδακτικής ικανότητας στο δεύτερο κύκλο της δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως στον τομέα των εμπορικών επιστημών. Τα πτυχία αυτά του έδωσαν τη δυνατότητα να λάβει μέρος στους διαγωνισμούς που οργανώθηκαν για την πλήρωση θέσεων της κατηγορίας Α.

3 Το 1981, ο προσφεύγων έλαβε μέρος σε γενικό διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις υπαλλήλων διοικήσεως στους βαθμούς 7/6 της κατηγορίας Α (COM/A/325·ΕΕ C 233, 1981, σ. 21). Η προκήρυξη διαγωνισμού ανέφερε ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν γεννηθεί μετά την 1η Οκτωβρίου 1949, αλλ' ότι αυτό το όριο ηλικίας δεν ίσχυε για τους υποψηφίους που την 1η Οκτωβρίου 1981 είχαν συμπληρώσει τουλάχιστον ένα έτος ως μόνιμοι υπάλληλοι ή ως υπάλληλοι του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων.

4 Με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 1982 ο προϊστάμενος του τμήματος « Προσλήψεις » της Επιτροπής πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι βάσει των αποτελεσμάτων του στις εξετάσεις ενεγράφη στον κατάλογο των υποψηφίων που κρίθηκαν ικανοί να καταλάβουν θέση υπαλλήλου διοικήσεως.

5 Με απόφαση της Επιτροπής της 11ης Μαΐου 1983, ο προσφεύγων που τότε ήταν βοηθός διοικήσεως με βαθμό Β 3, κλιμάκιο 4, διορίστηκε υπάλληλος διοικήσεως και κατετάγη στο βαθμό Α 7, κλιμάκιο 1. Από τα « υπόψη » αυτής της αποφάσεως προκύπτει ότι αυτή ελήφθη « έχοντας υπόψη τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ιδίως τα άρθρα 1, 2, 29 και 30 » και « έχοντας υπόψη την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 1971 σχετικά με τα κριτήρια κατατάξεως σε βαθμό και κλιμάκιο σε περίπτωση διορισμού που συνεπάγεται αλλαγή κατηγορίας, όπως τροποποιήθηκε με απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 1976 ».

6 Σύμφωνα με αυτές τις δύο τελευταίες αποφάσεις κάθε διορισμός σε θέση σταδιοδρομίας ανώτερης κατηγορίας συνεπάγεται κατάταξη του δικαιούχου στον εισαγωγικό βαθμό της εν λόγω σταδιοδρομίας. Όσον αφορά το κλιμάκιο στο βαθμό αυτόν, οι αποφάσεις προβλέπουν, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, ότι ο υπάλληλος δικαιούται να του αναγνωριστεί ο χρόνος προϋπηρεσίας που αντιστοιχεί στο ιδεατό κλιμάκιο που είναι ίσο με ή αμέσως ανώτερο από το ιδεατό κλιμάκιο, το οποίο κατείχε στον παλιό του βαθμό. Είναι βέβαιο ότι η εφαρμογή αυτών των αποφάσεων στον προσφεύγοντα προϋποθέτει την κατάταξή του στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Α 7.

7 Με σημείωμα που πρωτοκολλήθηκε στις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 7 Ιουνίου 1983, ο προσφεύγων υπέβαλε κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1983, ένσταση επιδιώκοντας την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας βάσει της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1973, σχετικά με τα κριτήρια που εφαρμόζονται για το διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη. Σύμφωνα με το άρθρο 32, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, το άρθρο 5 αυτής της τελευταίας αποφάσεως προβλέπει ότι:

« για να ληφθεί υπόψη η επαγγελματική πείρα του υποψηφίου που υπερβαίνει την πείρα που ελήφθη υπόψη με σκοπό τον καθορισμό του βαθμού στον οποίο γίνεται ο διορισμός, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προβαίνει σε αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας σύμφωνα με τον πίνακα που παρατίθεται σε παράρτημα. (...). »

8 Η ένσταση του προσφεύγοντος απορρίφθηκε με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 1983. Σ' αυτή την απόφαση η Επιτροπή τόνισε ότι ο διορισμός του προσφεύγοντος συνεπάγεται αλλαγή κατηγορίας κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στην υπηρεσία της Επιτροπής και ότι δεν μπορεί επομένως να εξομοιωθεί με πρόσληψη υπό στενή έννοια. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι ο προσφεύγων διορίσθηκε απευθείας υπάλληλος και δεν

υποχρεώθηκε να διανύσει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας σύμφωνα με το άρθρο 34 του κανονισμού.

9 Ο προσφεύγων τονίζει ότι το αντικείμενο της προσφυγής του έχει δύο σκέλη καθόσον ζητεί από το Δικαστήριο

α) να αποφανθεί ότι όλοι οι υποψήφιοι σε γενικό διαγωνισμό πρέπει να τύχουν ίσης μεταχειρίσεως ώστε οι « εξωτερικοί » υποψήφιοι να μην ευνοούνται κατατασσόμενοι σε ανώτερο βαθμό και κλιμάκιο από ό,τι οι συνυποψήφιοί τους που είναι ήδη υπάλληλοι και

β) να αποφανθεί ότι ο προσφεύγων δικαιούται να του αναγνωριστεί η επαγγελματική πείρα, την οποία απέκτησε πριν από το νέο του διορισμό, εφόσον η πείρα αυτή είναι κατάλληλη και ειδική για την εν λόγω θέση.

10 Όσον αφορά το πρώτο από τα δύο αυτά αιτήματα, ο προσφεύγων προβάλλει ότι ο διορισμός του κατόπιν γενικού διαγωνισμού συνιστά πράξη προσλήψεως και όχι πράξη προαγωγής. Πραγματικά, τα « υπόψη » της αποφάσεως διορισμού αναφέρονται στα άρθρα 29 και 30 του κανονισμού, τα οποία αποτελούν μέρος του κεφαλαίου σχετικά με την πρόσληψη. Εξάλλου, δεν είναι δυνατό να πρόκειται για προαγωγή, διότι η ΑΔΑ, πριν κινήσει τη διαδικασία διαγωνισμού, πρέπει να εξαντλήσει προηγουμένως όλες τις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 29, στοιχεία α, β και γ, του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης, επομένως, και της προαγωγής. Η ΑΔΑ όφειλε λοιπόν να λάβει υπόψη της την ειδική επαγγελματική του πείρα βάσει του άρθρου 32 του κανονισμού, το οποίο αναφέρεται ακριβώς στην πρόσληψη και επομένως να εφαρμόσει σ' αυτόν την ευεργετική διάταξη του άρθρου 5 της απόφασης της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1973, περί καθορισμού των λεπτομερειών κατατάξεως υπαλλήλου βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού.

11 Εξάλλου, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι όλοι οι επιτυχόντες σε γενικό διαγωνισμό πρέπει να τύχουν της ίδιας μεταχειρίσεως. Η παροχή στους επιτυχόντες που δεν εργάζονται στις Κοινότητες ευεργετημάτων, τα οποία δεν παρέχονται σε επιτυχόντες που είναι ήδη υπάλληλοι, δημιουργεί διάκριση ασυμβίβαστη τόσο με το πνεύμα του κανονισμού, ιδίως του άρθρου του 5, παράγραφος 3, όσο και με την υπέρτερη αρχή της μη διακρίσεως. Ωστόσο, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή, μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο η προηγούμενη πείρα των προσλαμβανομένων υποψηφίων που δεν εργάζονται ήδη στις Κοινότητες, ενώ οι υποψήφιοι που εργάζονται στις Κοινότητες στερούνται αυτού του ευεργετήματος βάσει των διατάξεων των αποφάσεων της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 1971 και της 7ης Ιανουαρίου 1976 περί καθορισμού των λεπτομερειών κατατάξεως σε κλιμάκιο των υπαλλήλων σε περίπτωση μεταβάσεως σε

ανώτερη κατηγορία βάσει των αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

12 Για την Επιτροπή, η μετάβαση υπαλλήλου από μια κατηγορία σε ανώτερη κατηγορία δεν εξομοιώνεται με πρόσληψη. Είναι μεν αλήθεια ότι αυτή η μετάβαση δεν αποτελεί ούτε προαγωγή κατά την έννοια του άρθρου 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, αλλά οπωσδήποτε πρόκειται για προαγωγή υπό ευρεία έννοια. Το γεγονός ότι ο κανόνας που αναφέρεται σ' αυτή τη μετάβαση περιέχεται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, αποδεικνύει ότι αυτή η υπό ευρεία έννοια προαγωγή υπονοείται στον εν λόγω κανόνα. Για το λόγο αυτό, επομένως, η Επιτροπή εφήρμοσε στην περίπτωση του προσφεύγοντος τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 46 του κανονισμού και όχι τους κανόνες του άρθρου 32. Πράγματι, ο προσφεύγων δεν έλαβε υπόψη του τη διάκριση μεταξύ « προσλήψεως » και « διορισμού », δεδομένου ότι η πρόσληψη πραγματοποιείται μία μόνο φορά κατά τη σταδιοδρομία του υπαλλήλου, ενώ ο διορισμός μπορεί να γίνει πολλές φορές.

13 Εξάλλου, η αρχή της ισότητας πρέπει να εκτιμηθεί εν προκειμένω σε σχέση με τους υπαλλήλους βαθμού Β που ανέλαβαν υπηρεσία την ίδια εποχή με τον προσφεύγοντα, η κατάσταση του οποίου κατά το χρόνο της συμμετοχής του στο διαγωνισμό ήταν διαφορετική από αυτή των υποψηφίων που δεν εργάζονταν στις Κοινότητες και που έλαβαν μέρος στον ίδιο διαγωνισμό. Πράγματι, ο κανονισμός δεν αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο τους υπαλλήλους και τα πρόσωπα που δεν εργάζονται στις Κοινότητες. Έτσι, το άρθρο του 29, παράγραφος 1, προβλέπει ότι η διαδικασία του γενικού διαγωνισμού τίθεται σε κίνηση αφού εξαντληθούν οι άλλες διαδικασίες διορισμού, το δε άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ, του παραρτήματός του III ευνοεί τους υπαλλήλους υπό την έννοια ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού μπορεί να προβλέπει τη μετάθεση του ορίου ηλικίας για τους υπαλλήλους που είναι υποψήφιοι σε γενικό διαγωνισμό, όπως συνέβη με τον εν λόγω διαγωνισμό.

14 Πρέπει καταρχάς να γίνει μνεία των διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, η εφαρμογή των οποίων στη συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς. Πρόκειται για το άρθρο 32 που αποτελεί μέρος του τίτλου III, πρώτο κεφάλαιο, με επικεφαλίδα « πρόσληψη » και για τα άρθρα 45 και 46 που περιέχονται στο κεφάλαιο 3 με επικεφαλίδα « βαθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και προαγωγή κατά βαθμό ».

15 Σύμφωνα με το άρθρο 32, πρώτο εδάφιο, « ο προσλαμβανόμενος υπάλληλος κατατάσσεται στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού του ». Το δεύτερο εδάφιο προσθέτει « εντούτοις, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται προκειμένου να λάβει υπόψη την

κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου να του αναγνωρίσει αρχαιότητα (χρόνο προϋπηρεσίας) στο βαθμό αυτό », η οποία περιορίζεται στους 48 μήνες, δηλαδή δύο κλιμάκια για τον εν λόγω βαθμό.

16 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η προαγωγή « συνεπάγεται την κατάληψη από τον υπάλληλο του αμέσως ανωτέρου βαθμού της κατηγορίας του ή του κλάδου στον οποίο ανήκει ». Εξάλλου, η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι « η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο μετά από διαγωνισμό ».

17 Τέλος, το άρθρο 46, πρώτο εδάφιο, προβλέπει ότι « ο υπάλληλος που διορίζεται σε βαθμό ανώτερο απολαύει στο νέο του βαθμό της αρχαιότητας (του χρόνου προϋπηρεσίας) που αντιστοιχεί σε πλασματικό (ιδεατό) κλιμάκιο ίσο με ή αμέσως ανώτερο από εκείνο που κατείχε στον παλαιό του βαθμό, επαυξημένο κατά το ποσό της διετούς ανόδου κατά κλιμάκιο του βαθμού αυτού », δεδομένου ότι, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο αυτού του άρθρου, ο υπάλληλος που διορίζεται σε βαθμό ανώτερο κατατάσσεται τουλάχιστον στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού αυτού.

18 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι όροι των σχετικών διατάξεων διαφέρουν σε τέτοιο βαθμό, ώστε να καθιστούν δύσκολη μια αμιγώς γραμματική ερμηνεία. Αφενός η μετάβαση των υπαλλήλων από μια κατηγορία σε άλλη δεν συνιστά « πρόσληψη » υπό τη συνηθισμένη έννοια αυτής της λέξης. Αφετέρου δεν πρόκειται, όπως δέχεται και η Επιτροπή, ούτε για « προαγωγή » υπό την έννοια του άρθρου 45, παράγραφος 1. Τέλος, αν η έννοια της λέξεως « διορισμός », που χρησιμοποιείται στο άρθρο 46, φαίνεται πράγματι να περιλαμβάνει αυτή την περίπτωση, δικαιολογούνται αμφιβολίες ως προς το αν η μετάβαση από μια κατηγορία σε άλλη αποτελεί διορισμό « σε ανώτερο βαθμό ». Προκειμένου να ερμηνευτούν αυτές οι διατάξεις πρέπει, επομένως, να ληφθεί επίσης υπόψη το πλαίσιο, στο οποίο εντάσσονται, καθώς και ο σκοπός τον οποίο επιδιώκουν.

19 Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί σχετικά ότι η διάταξη που αναφέρεται στη μετάβαση από μια κατηγορία σε άλλη περιέχεται στο κεφάλαιο που αφορά την προαγωγή κατά κλιμάκιο και την προαγωγή κατά βαθμό. Αποτελεί μέρος του άρθρου 45, του οποίου η πρώτη παράγραφος αφορά την προαγωγή υπό στενή έννοια και προηγείται αμέσως

του άρθρου 46. Έχοντας υπόψη τη στενή σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο άρθρο 45 και το άρθρο 46 ενδείκνυται να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις αυτού του τελευταίου άρθρου αναφέρονται τόσο στις καταστάσεις που καλύπτονται από το άρθρο 45, παράγραφος 1, όσο και σ' αυτές που αφορά η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου.

20 Όσον αφορά το σκοπό των άρθρων 32 και 46 αντιστοίχως, πρέπει να τονιστεί ότι η πρώτη από αυτές τις διατάξεις επιδιώκει, ιδίως, να δώσει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή τη δυνατότητα να λάβει υπόψη, έστω και εντός σχετικά αυστηρών ορίων, την εκπαίδευση και την επαγγελματική πείρα που ο υποψήφιος απέκτησε πριν αναλάβει υπηρεσία ως κοινοτικός υπάλληλος.

21 Αντίθετα, το άρθρο 46 έχει ιδίως ως σκοπό να εξασφαλίσει κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων τη μεγαλύτερη δυνατή συνέχεια, όσον αφορά το χρόνο υπηρεσίας τους και το μισθό τους. Η αναγκαιότητα αυτής της διάταξης προκύπτει κυρίως από το γεγονός ότι, σύμφωνα με τον πίνακα των βασικών μισθών, οι μισθοί που αντιστοιχούν στα ανώτερα κλιμάκια ενός βαθμού και αυτοί που αντιστοιχούν στα χαμηλότερα κλιμάκια του ανώτερου βαθμού μερικώς αλληλοεπικαλύπτονται.

22 Ωστόσο, η ίδια μερική επάλληλη κάλυψη υπάρχει μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών. Προκειμένου οι υπάλληλοι που έχουν έναν από τους πιο υψηλούς βαθμούς μιας κατηγορίας να μην υποστούν ζημία, μερικές φορές σημαντική, όσον αφορά το χρόνο υπηρεσίας και το μισθό, σε σχέση με τους συναδέλφους τους κατά τη μετάβασή τους στην ανώτερη κατηγορία, είναι, επομένως, αναγκαίο να εφαρμοσθούν στην περίπτωσή τους οι αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

23 Από τα προηγούμενα συνάγεται ότι οι εν λόγω διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως πρέπει να ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι η κατάταξη υπαλλήλου σε κλιμάκιο κατά τη μετάβασή του από μια κατηγορία σε άλλη πρέπει να βασίζεται στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 46 και όχι στις αρχές του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο. Δεν είναι συνεπώς δυνατό να προσαφθεί στην ΑΔΑ ότι εφήρμοσε στην περίπτωση του προσφεύγοντος τις αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 1971 και της 7ης Ιανουαρίου 1976 που βασίζονται ακριβώς στις αρχές του άρθρου 46 του κανονισμού.

24 Η εφαρμογή αυτή δεν συνιστά διάκριση σε βάρος του προσφεύγοντος σε σχέση με τους « εξωτερικούς » υποψηφίους που συμμετείχαν στον ίδιο διαγωνισμό. Αν σε διαγωνισμό που οργανώθηκε προκειμένου να καταρτισθεί εφεδρικός πίνακας για τη βασική σταδιοδρομία μιας κατηγορίας, δεν συμμετείχαν μόνο « εξωτερικοί » υποψήφιοι αλλά και υπάλληλοι που επιδιώκουν τη μετάβασή τους σ' αυτή την κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 2, η ΑΔΑ λαμβάνει πράγματι υπόψη την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων των δύο ομάδων κατά την κατάταξή τους σε κλιμάκιο. Οι « εξωτερικοί » υποψήφιοι μπορούν να επικαλεστούν την επαγγελματική τους πείρα που απέκτησαν πριν αναλάβουν υπηρεσία, δυνάμει και εντός των ορίων του άρθρου 32, δεύτερο εδάφιο. Για τους υπαλλήλους που προέρχονται από κατώτερη κατηγορία η ΑΔΑ κατά γενικό κανόνα έχει ήδη λάβει υπόψη της ενδεχόμενη παρόμοια πείρα κατά την πρόσληψή τους σ' αυτή την κατηγορία, η δε πείρα που απέκτησαν ως υπάλληλοι στην υπηρεσία των Κοινοτήτων ελήφθη υπόψη με την προαγωγή τους κατά κλιμάκιο και τις προαγωγές τους στο πλαίσιο της εν λόγω κατηγορίας. Το άρθρο 46 έχει ακριβώς ως αποτέλεσμα τη διατήρηση του χρόνου προϋπηρεσίας, που υφίσταται κατ' αυτό τον τρόπο, κατά τη μετάβαση στη νέα κατηγορία.

25 Το γεγονός ότι η επαγγελματική πείρα λαμβάνεται υπόψη βάσει δύο διαφορετικών συστημάτων, που εφαρμόζονται αντίστοιχα σε δύο διαφορετικές ομάδες υποψηφίων, δεν συνιστά κατά κανένα τρόπο δυσμενή διάκριση, αν οι δύο ομάδες διαφέρουν αντικειμενικώς μεταξύ τους και αν τα δύο συστήματα είναι προσαρμοσμένα στις ειδικές ανάγκες της κάθε μιας ομάδας, αυτό δε ακόμη και αν, σε ειδικές περιπτώσεις, το άλλο σύστημα αποδεικνύεται περισσότερο ευνοϊκό για το συγκεκριμένο υποψήφιο. Το μειονέκτημα, για το οποίο ο προσφεύγων παραπονείται, αντισταθμίζεται εξάλλου από τα πλεονεκτήματα που συνιστούν η απαλλαγή από το όριο ηλικίας και η περίοδος δοκιμαστικής υπηρεσίας τα οποία διαθέτει σε σχέση με τους « εξωτερικούς » υποψήφιους και που στηρίζονται επίσης στις αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των δύο ομάδων.

26 Συνεπώς, οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος κατά της απορρίψεως της ενστάσεώς του είναι αβάσιμες και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Due Pescatore Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιανουαρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

O. Due